

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSA Jan Kremer

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa W. R.

przeciwko Naczelnej Radzie Adwokackiej

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 października 2010 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 6 kwietnia 2010 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie pełnomocnika powoda na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, uznając, że wynagrodzenie pełnomocnika z urzędu nie jest rozstrzygnięciem co do kosztów procesu z art. 98 k.p.c.

Na rozstrzygnięcie to zażalenie wniósł pełnomocnik powoda wnosząc o jego uchylenie w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie. Zgodnie z utrwaloną linią orzeczniczą Sądu Najwyższego (post. SN z 19.11.2009 r., III CZP 53/09, OSNC 2010, nr 5, poz. 79; post. SN z 15.04.2010 r., II CZ 118/09, niepubl.) należy przyjąć, że orzeczenie o wynagrodzeniu pełnomocnika ustanowionego z urzędu nie stanowi elementu kosztów procesu w rozumieniu art. 98 k.p.c. a więc zgodnie z art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. nie przysługuje na to rozstrzygnięcie zażalenie do Sądu Najwyższego. Tylko więc dodatkowo należy podkreślić, że zagadnienie przyznania wynagrodzenia pełnomocnikowi z urzędu, to kwestia prawa publicznego i przede wszystkim relacji adwokata (radcy prawnego) ze Skarbem Państwa, nie zaś ze stroną przeciwną.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. zażalenie oddalił.